

Spm. nr. S 294

Til økonomi- og erhvervsministeren (18/10 02) af:

Aase D. Madsen (DF):

»Vil ministeren oplyse, om det ligger inden for kommunalfuldmagten eller andre regler at begrænse kommunernes muligheder for at foretage investeringer f.eks. i private vindmøleanpartsselskaber med dermed forbundne risici, og om dette indebærer, at kommunernes habilitet i forbindelse med kommunalplanlægning m.v. kan anfægtes?«

Begrundelse

Der skal etableres flere store 100 meter høje vindmøller på Ærø og Samsø, angiveligt med Jysk Vindkraft A/S som developer og udbyder af anparter. Dette har medført megen mediedebat og borgerprotester, dels med hensyn til de landskabelige værdier, dels i forbindelse med de økonomiske risici, det kan medføre.

Det kan forekomme uforståeligt, at netop de svage kommuner, der modtager mange former for statslige tilskud, samtidig har mulighed for at indskyde store summer i ovennævnte vindmølleprojekter.

Hvis dette er muligt, mener spørgeren, at det kan begrunde en kulegravning af statens regler for støtte og reglerne for kommunale investeringer:

Svar (31/10 02)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan oplyse, at det ikke ved besvarelsen af det rejste spørgsmål er nødvendigt at tage stilling til kommunalfuldmagtens grænser, idet kommunernes muligheder for at drive elforsyningsvirksomhed er direkte reguleret i medfør af elforsyningsloven.

Kommunerne har historisk set medvirket i opbygningen af elforsyningen og kan også fremover deltage i alle former for virksomhed omfattet af elforsyningsloven, dvs. produktion, transport, handel og levering af elektricitet.

Kommuner, der udøver elproduktionsvirksomhed, skal gøre det gennem et selskab med

begrænset ansvar, med mindre der er tale om elproduktion på basis af affald. Kravet om selskabsmæssig udskillelse af den konkurrenceudsatte elproduktion er indsat i loven i forbindelse med liberaliseringen af elsektoren for at forhindre, at kommunerne udsætter den øvrige kommunale økonomi for tab. Det er i denne sammenhæng uden betydning, om kommunerne ejer eller investerer i kraftværker eller vindmøller.

Jeg finder derfor ikke, at der er behov for at indføre regler, der begrænser kommunernes adgang til at eje og drive vindmøller.

Jeg kan tilføje, at ved udarbejdelse af planlægningsgrundlaget for opstilling af vindmøller skal kommunerne som ved andre kommunale investeringer i f.eks. bygninger eller infrastruktur følge de almindeligt gældende forvaltningsretlige regler om habilitet.

Spm. nr. S 112

Til integrationsministeren (4/10 02) af:

Anne-Marie Meldgaard (S):

»Kan ministeren oplyse, hvor mange flygtninge der årligt gør brug af deres lovsikrede ret til at anke en afgørelse ved Flygtningeævnets?«

Svar (21/10 02)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Det følger af udlændingelovens § 53 a, stk. 2, at Udlændingestyrelsens afslag på ansøgninger om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7 (asyl) automatisk anses for påklaget til Flygtningeævnets. Undtaget herfra er alene sager, der behandles som åbenbart grundløse i medfør af udlændingelovens § 53 b, stk. 1, hvor efter Udlændingestyrelsen efter forelæggelse for Dansk Flygtningehjælp kan bestemme, at afgørelsen i en sag om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 ikke kan indbringes for Flygtningeævnets, når ansøgningen må anses for åbenbart grundløs.